

לפני כבוד השופט עדי הדר

מוטי פינטוק המבקש:

נגד

המשיבה: אייס קפיטל קמעונאות (2016) בע"מ

פסק דין

לפני ביהמייש בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיפים 18 ו- 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשסייו – 2006 (להלן: יי**חוק תובענות ייצוגיותיי)** ולתקנה 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, תשייע – 2010 (להלן: יי**תקנות תובענות ייצוגיות**יי).

בקשת האישור

- ביום 21.5.20 הגיש המבקש את הבקשה לאישור ניהול התובענה כייצוגית, נגד המשיבה, חברה פרטית, המפעילה רשת קמעונאית בפריסה ארצית נרחבת של עשרות סניפים, תחת המותג "ACE". המבקש טען, שהוא רכש מספר מוצרים מהמשיבה באמצעות הזמנה טלפונית. לאחר שההזמנה לא סופקה לו במועד לגביו התחייבה המשיבה, הוא פנה למשיבה פעמים רבות ובכל דרך אפשרית- בבקשה לביטול העסקה והשבת כספו, כפי זכותו בדין. אולם, המשיבה לא ביטלה את העסקה במועדים הנקובים בחוק. עוד טען, שהמשיבה מטעה ביודעין את צרכניה, כאשר תחילה היא מתחייבת בפניהם כי תספק כביכול את הזמנותיהם בתוך מספר ימי עסקים מוגדר (גם תקופת הקורונה), אך לפתע, לאחר קבלת התשלום, היא לא מספקת לצרכנים את ההזמנות במשך שבועות וחודשים (או לא מספקת בכלל). כל זאת, תוך שהצרכנים נאלצים "לרדוף" פעם אחר פעם אחרי נציגי השירות של המשיבה, בכל אמצעי תקשורת אפשרי, על מנת לקבל סוף כל סוף את הזמנותיהם אך למרבה הצער אלו נותרים בפני שוקת שבורה וללא מענה של המשיבה.
- 2. עוד טען, כי בידיו הצטברו עשרות רבות מאוד של תלונות צרכנים בנוגע לזמני האספקה. זאת, באופן המעיד היטב על שיטתיות פעולתה המפרה של המשיבה. עוד טען, שהמשיבה מגדילה לעשות ומקשה בכל דרך אפשרית על הצרכן המבקש לבטל את העסקה עמה. עוד טען, שמפניות רבות שנאספו על ידו, מדובר במדיניות מפירה שיטתית ובהיקפים נרחבים של המשיבה.

- 3. המבקש ביקש לקבוע שהגדרת הקבוצה שבשמה תנוהל התביעה תהא כדלקמן "צרכני מוצרים של המשיבה, שביצעו רכישה באמצעות עסקת מכר מרחוק, ואשר נחלקים לתתי-הקבוצות שלהלן:
 - .1.1 צרכנים שלא קיבלו את הטובין שהזמינו מהמשיבה במועד האספקה לו התחייבה;
- 1.2.צרכנים שביקשו לבטל את העסקה מחמת אי אספקת ההזמנה במועדה, אך בשל הפרות הדין של המשיבה והמכשלות שהיא הציבה בפניהם, נאלצו לוותר על ביטול העסקה, תוך שהם נושאים בתשלום בגין מוצרים אותם לא רצו;
 - .1.3 צרכנים שלא קיבלו החזר כספי בתוך 14 ימים ממועד ביטול העסקה".
- המבקש טען, שלעניין התביעה האישית, יש לחייב את המשיבה לפצותו בשל בזבוז הזמן והמשאבים, הפרת ההסכם ההטעיה בנוגע למועד האספקה, הטרדה, הטרחה, עוגמת הנפש והתסכול בסך של 200 ₪ (בנוסף לזיכוי הכספי אותו המשיבה התחייבה להעביר). עוד טען, שלשיטתו המשיבה התעשרה על חשבון צרכנים בסך כולל של 810,000 ₪ לכל התקופה וכי לשיטתו 8,000 צרכנים לא קיבלו את ההזמנה במועד האספקה לו התחייבה המשיבה, ובהתאם יש לחייב אותה בפיצוי כולל על סך של 200 ₪ עבור כל צרכן רלוונטי, ובסה״כ 1,600,000 ₪. המבקש העמיד את סכום התביעה הכולל המוערך על סך של 2,410,000 ₪.

תשובה לבקשת האישור

- 5. המשיבה הגישה ביום 29.10.20, לאחר שביקשה וקיבלה ארכה, תשובה לבקשת האישור בה טענה, שמדובר במבקש שבין המועד בו הזמין את המוצרים ובין המועד בו הגיש את בקשת האישור, חלפו פחות מ- 30 ימים. במהלך אותם 30 ימים, הספיק המבקש להתלונן בפניה על אי אספקת המוצרים (עוד בטרם חלף המועד להספקתם), לשלוח מכתב תלונה למועצה הישראלית לצרכנות, לפנות במקביל לצרכנים שונים שאת פרטיהם איתר במרשתת ולנסות לשדל אותם להצטרף אליו להליך הייצוגי, ולשלוח מכתב התראה באמצעות עורכי דינו. עוד טענה, שהמבקש כולל במסגרת הקבוצה, צרכנים אשר לשיטתו, רצו לבטל את העסקה שבצעו עמה, אך וויתרו על הביטול עקב הקשיים שערמה על הביטול. המשיבה תהתה כיצד בכלל ניתן לאתר את מי שרצה לבטל, אך לא ביטל?
- 6. עוד טענה, שהמבקש מבקש לכלול בקבוצה את הצרכנים אשר ביצעו את העסקאות מולה החל משנת 2019, בלא שייתן ולו בדל הסבר, מדוע נבחר מועד זה דווקא וכאשר המבקש והן הדוגמאות שהוא מציג, התקשרו כולם עמה בתוך פרק זמן מצומצם ביותר, בין מרץ למאי 2020. עוד טענה, שבאותו פרק זמן מצומצם, חלו נסיבות חריגות שהמשק הישראלי טרם ידע כמותן. מדובר במועדים בהם, בשל מגפת הקורונה, היו הסגר והמגבלות על התנועה במדינת ישראל בשיאם. כתוצאה מכך, נוצר עומס חריג על מערך המכירה והשירות התנועה במדינת ישראל בשיאם. כתוצאה מכך,

שלה. היא טענה שהשקיעה מאמצים בתגבור מערך השירות ובמתן מענה ללקוחותיה, אך לא מן הנמנע, כי בתקופה כה עמוסה ובלתי צפויה, חלו גם, במקרים בודדים, תקלות נקודתיות. עוד טענה, שיש לדחות את בקשת האישור, היות והיא אינה מגלה עילת תביעה אישית למבקש וכי אינה מוכיחה קיומה של קבוצה מיומרת וממילא שאינה מציגה עילת תביעה לקבוצה שכזו והבקשה אינה מצביעה על נזק כלשהו שנגרם למבקש ו/או למי מחברי הקבוצה. עוד טענה, שהבקשה אינה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, אינה הדרך היעילה וההוגנת לבירור המחלוקת, וכי לא קיים יסוד סביר להניח, כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב ובדרך הולמת.

תגובה לתשובה

7. המבקש הגיש ביום 22.11.20, לאחר שביקש וקיבל ארכה, תגובה לתשובה בה טען שאין בתשובת המשיבה הסבר של ממש, הכיצד לשיטתה שלה היא לא הפרה את כל חובותיה על פי דין ועל פי ההסכם בנוגע למועדי האספקה. עוד טען, שהמשיבה בעצמה מודה כי המוצרים שהזמין היו מוכנים לאיסוף רק ביום 17.5.20 (זאת, לאחר שאין חולק כי זאת אף לאחר שהוא כבר ביטל את העסקה ותוך כפיית המוצרים עליו).

הדיון הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השישי, השביעי והשמיני

8. הדיון הראשון התקיים ביום 29.11.20. הדיון נדחה למועד אחר, מכיוון שהמשיבה לא התייצבה לדיון. הדיון השני התקיים ביום 30.11.20. ביהמייש העיר לגבי חוזקות וחולשות לתפיסתו וקצב מועדים להגשת בקשות מקדמיות. הדיון השלישי התקיים ביום 1.2.21. ביהמייש דן בבקשות מקדמיות שהגיש המבקש. כמו כן, הובא לידיעת ביהמייש שהרשות להגנת הצרכן שלחה מכתבי דרישה למשיבה. ביהמייש קצב למשיבה מועד להגשת עותק מהודעת הכוונה לחייב שנשלחה אליה על ידי הרשות להגנת הצרכן. הדיון הרביעי התקיים ביום 18.4.21. ביהמייש דן בשאלה האם יש לעכב את המשך הדיון בבקשה לאישור תובענה כייצוגית, לנוכח החליך המנהלי שמתנהל במקביל. ביהמייש הגיע למסקנה שמטעמי יעילות השלב הנוכחי הוא אינו השלב בו יש לעכב את ההליכים. ביהמייש נתן למשיבה הוראות לגבי אופן המצאת עותק הודעת הרשות על כוונה לחיוב, תוך השחרת שמות המתלוננים, לידי בייכ המבקש. הדיון החמישי התקיים ביום 19.5.21. ביהמייש המשיך לדון בבקשות המקדמיות שהגיש המבקש. הדיון השישי התקיים ביום 8.7.21. העידה מטעם המשיבה גבי חופית שער. זאת, בהמשך לבקשות המקדמיות שהוגשו. הדיון השביעי התקיים ביום 4.11.21, ביהמיש המשיך לדון בבקשת המבקש לגילוי מסמכים. הדיון השמיני התקיים ביום 19.12.21. ביהמיש קבע הבקשה העיקרית לשמיעת ראיות וקצב זמני חקירת המצהירים.

הבקשה לאישור הסדר פשרה

9. הצדדים הגישו ביום 20.2.22 בקשה לאישור הסכם פשרה. בליבת ההסדר עומדת התחייבות המשיבה להסדרה לעבר, באמצעות מתן פיצויים לעמותות בדרך של תרומת מוצרי ריהוט המיובאים או מיוצרים על ידי המשיבה בסך כולל של 305,000 ₪; וכן מנגנון הסדרה לעתיד, לשם הבטחת עמידת המשיבה בהוראות החוק להגנת הצרכן, תשמ״א-1981. כשהמשיבה תתחייב להמשיך ולאפשר ללקוחותיה ביטול עסקה בהתאם להוראות סעיף 14ט לחוק הגנת הצרכן, וכן הצהרת המשיבה שהיא מעדכנת ותמשיך לעדכן בדבר מועדי האספקה בפועל אל מול לקוחותיה, בהתאם להוראות הדין. הצדדים הסכימו כי שיעור הגמול הכולל למבקש יעמוד על סך של 10,000 ₪ וכי שכר הטרחה לב״כ המבקש יעמוד על סך של 75,000 ₪ וכי שכר הטרחה לב״כ המבקש כוח המבקש תשולם תוך 30 יום ואילו המחצית השנייה בתוך 30 יום ממועד קבלת תצהיר בדבר החלוקה בפועל של הפיצויים.

הדיון התשיעי

10. הדיון התשיעי התקיים ביום 21.2.22. ביהמייש דן בהסדר המוצע והביע עמדתו באשר לשינויים שיש לערוך בהסדר. ביהמייש נתן שהות לצדדים להודיע עמדתם באשר להערות ביהמייש באשר לתיקונים המוצעים.

הגשת בקשה מתוקנת לאישור הסדר פשרה

11. הצדדים הגישו ביום 14.3.22 נוסח מתוקן של הסכם הפשרה. הצדדים הסכימו לתקן ההסדר כך שיכלול הסדרה לעבר באמצעות מתן שוברים בסך של 120 \square לרכישת מוצרים בחנויות המשיבה, לכל חבר קבוצה שיציג מסמכים המעידים כי היא איחרה באספקת מוצר שהזמין, ובאמצעות תרומה לעמותות בדמות מוצרים המיובאים או מיוצרים על ידי המשיבה, בסך כולל של 305,000 \square .

החלטה בבקשה לאישור הסדר פשרה

12. ביהמייש קבע בהחלטה מיום 14.3.22, כי הגיע למסקנה שאין מקום לדחות ההסדר על הסף, והורה על פרסום הודעה וכן הורה על משלוח העתק מההודעה, בצירוף העתק הבקשה לאישור הסדר פשרה, ליועץ המשפטי לממשלה (להלן: "היועמ"ש") ולמנהל בתי המשפט.

פרסום הבקשה לאישור הסדר הפשרה

13. הצדדים הגישו ביום 28.3.22 הודעה לפיה ביצוע את הנחיות ביהמ״ש ופרסמו הודעה בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה.

עמדת היועמ"ש

14. היועמייש הגיש ביום 31.5.22 עמדתו, בה העיר כלהלן: ביחס לפיצוי במתווה של ייכל הקודם **זוכה**" ציין היועמייש שלאחרונה עמד ביהמייש העליון בהליך אחר על כך שמנגנון פיצוי במתכונת זו מעורר קשיים, וכלל אין מקום לעשות בו שימוש במסגרת הסדרי פשרה בהליכים ייצוגיים. היועמייש הציע להחיל מתווה פיצוי חלופי, ולפיו לאחר פרק הזמן שנקבע בהסדר לפניה לקבלת הפיצוי, יחולק הפיצוי הכולל שהוסכם בין כל חברי הקבוצה שיפנו, וזאת באופן שוויוני, גם אם משמעות היא דבר שחברי הקבוצה יקבלו שובר נמוך מ-120 ₪. עוד הציע היועמייש באשר לאופן יידוע חברי הקבוצה, שפרטי הזכאות יפורסמו, לכל הפחות, באתר המרשתת של המשיבה ובדף היפייסבוקי שלה, וזאת על מנת שציבור רחב ככל הניתן מבין חברי הקבוצה ייחשף לדבר זכאותו. ביחס לתרומת שארית ההטבה לעמותות, הגורמים המקצועיים במדינה השאירו הסוגיה לשיקול דעת ביהמייש, תוך הערה שאישור העמותה צריכה להתקבל על ידי ביהמייש ולא על ידי הצדדים. באשר להסכמת הצדדים לפיה לשם קבלת השובר יהיה באפשרות של חבר בקבוצה להציג תצהיר מאומת על ידי עוייד, היועמייש הציע, שבייכ המייצג ייתן לחברי הקבוצה שירות זה ללא תשלום, שאם לא כן, קיים חשש ממשי שחברי הקבוצה לא יממשו את זכאותם בהיעדר כדאיות כלכלית לעניין. לבסוף, היועמייש הביע הסתייגותו מהתחייבות הצדדים שלא לחזור בהם מההסכם, תוך שהעיר, שבהתאם לחובת הנאמנות של ב״כ מייצג הקבוצה, עליו לשקול באופן ענייני הערות והסתייגויות מההסדר בשים לב לטובתם של חברי הקבוצה.

הדיון העשירי

15. הדיון העשירי התקיים ביום 8.6.22. לא הוגשו התנגדויות להסדר הפשרה ולא התייצב מתנגד. ביהמייש דן בהסדר המוצע ובהערות להסדר שהובאו על ידי הגורמים המקצועיים במדינה. ביהמייש הורה לצדדים להגיש בקשה מתוקנת לאישור הסדר הפשרה בהתאם להערות ולהסכמות במסגרת הדיון.

הסדר פשרה מתוקן

16. הצדדים הגישו ביום 15.6.22 בקשה לאישור הסדר פשרה מתוקן, בהתאם לקביעות בדיון מיום 28.6.22.

דיון והכרעה

17. עד למועד מתן פסק דין זה, לא הוגשה לתיק ביהמייש בקשה לצאת מן הקבוצה מטעם מי מחבריה ו/או התנגדות להסדר הפשרה. לאחר עיון בטענות הצדדים, ביהמייש מאשר את הסדר הפשרה. זאת, מכיוון שביהמייש קובע שההסדר, בנסיבות העניין, ראוי, הוגן וסביר וסיום ההליך בהסדר פשרה היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת נשוא הליך זה. ביהמייש מצא כי ההסדר שגובש נותן מענה לנושא התובענה הייצוגית.

פיצויים לחברי הקבוצה

- 18. גובה ההטבה שיינתן על ידי המשיבה, לא יעלה על סך של 305,000 ₪, כמפורט בהסדר הפשרה שעיקריו כלהלן:
- חבר קבוצה, אשר הזמין באתר המשיבה במהלך התקופה שבין 1.1.19 ועד ליום 120 אינה זכאי לקבלת שובר לרכישת מוצרים בחנויות המשיבה בסך של עד 120 ₪ (שווי מוצרים ללא הנחות), וזאת בהתאם לכמות הזכאים כמפורט בהסדר הפשרה.
- קבלת השובר תותנה בהצגת אחד מהמסמכים שלהלן: תצהיר מאומת על ידי עו״ד בדבר איחור באספקה ו/או תכתובות המלמדות על תלונה באשר לאיחור באספקה ו/או מסמכים המציינים את מועד ההזמנה ואת האיחור במועד האספקה.
- ההטבה תוענק לחברי הקבוצה שיפנו תוך 60 ימים מיום אישור הסדר הפשרה אל pshara@ace.co.il, ואליו יצורפו המסמכים הנדרשים שצוינו לעיל.
- עם סיום תקופת המימוש תיבחן כמות הפונים ובהתאם לזו ייקבע שווי ההטבה: אם יפנו 2,541 חברי קבוצה או פחות כל אחד מהפונים יהא זכאי לשובר של 120 ₪; אם יפנו יותר מ- 2,541 חברי קבוצה, או אז כל אחד מהם יהיה זכאי למנה המתקבלת מחלוקת סכום ההטבה במספר הפונים.
- ככל שבחלוף תקופת המימוש, לא תנוצל תקרת ההטבה לחברי הקבוצה הזכאים בסך
 כולל של 305,000 ₪, המשיבה תספק כתרומה לעמותות שביהמייש יאשר, מוצרי
 ריהוט, בסך ההפרש שבין התקרה ובין גובה ההטבות שהוענקו בפועל לקבוצה.
- המשיבה הצהירה שהיא מעדכנת ותמשיך לעדכן בדבר מועדי האספקה בפועל אל מול לקוחותיה, בהתאם להוראות הדין.
- להבטחת ביצוע האמור בהסדר הפשרה, המשיבה תגיש תצהיר של גורם מוסמך מטעמה באשר לחלוקה בפועל של ההטבה לחברי הקבוצה, והתרומות לעמותות בתוך 60 יום לאחר סיום תקופת המימוש.
- המשיבה תפרסם ההסדר באתר שלה מיד לאחר אישור הסדר הפשרה ותגיש הודעה על כד.

מינוי בודק

- 19. במסגרת הבקשה לאישור הסדר פשרה, הצדדים עתרו לפטור אותם ממינוי בודק.
- 20. ביהמייש קובע שנסיבות העניין, אכן מצדיקות היעתרות להסכמת הצדדים, שכן אין כל צורך, בנסיבות העניין, למנות בודק, וכאמור לעיל, המשיבה אמורה להגיש תצהיר של גורם מוסמך מטעמה באשר לחלוקה בפועל של ההטבה לחברי הקבוצה, והתרומות לעמותות

בתוך 60 יום לאחר סיום תקופת המימוש לידי ב״כ המבקש זאת לצורך פיקוח על יישום מתן ההטבה.

גמול ושכר טרחה

- 21. כאמור לעיל , הצדדים הסכימו, שהמשיבה תשלם למבקש גמול בסך כולל של 10,000 ש.
- בתוספת הצדדים הסכימו ששכר טרחת בא כוח המבקש יעמוד על סך של 75,000 בתוספת במיימ.
 - 23. הצדדים הסכימו ששכר הטרחה והגמול ישולמו באופן הבא:
 - הגמול למבקש ישולם בתוך 30 ימים מהמועד שבו יאושר הסכם הפשרה.
- באשר לשכייט בייכ המבקש, מחצית משכר הטרחה תשולם בתוך 30 ימים ממועד אישור הסכם הפשרה, בכפוף להמצאת חשבונית מס כדין, אישור ניהול ספרים ואישור על ניכוי מס במקור. המחצית השנייה של שכר הטרחה תשולם בתוך 30 יום ממועד קבלת התצהיר בדבר החלוקה בפועל.
- 24. ביהמייש מוצא, שבנסיבות העניין, הסכומים סבירים, ראויים והוגנים, ובהתאם מאשר הסכומים המוצעים ומאשר אופן חלוקת שכייט בא כוח המבקש על פי הנוסח המתוקן של הבקשה.

סוף דבר

- 25. ביהמייש מאשר את הסדר הפשרה, ונותן לו תוקף של פסק דין.
- 26. על הצדדים לפרסם הודעה בדבר מתן פסק דין זה המאשר את הסדר הפשרה, כאמור בסעיף 25(א)(4) לחוק. הפרסום ייעשה בשניים מארבעת העיתונים היומיים הנפוצים ביותר בישראל.
- 27. המזכירות תשלח העתק מפסק הדין למנהל בתי המשפט, לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות וזאת בהתאם להוראות סעיף 19(ה) לחוק.

ניתן היום, יייז סיוון תשפייב, 16 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

